

сание: за което въ Свещенното Писание са говори подробно, съ сичкитѣ обстоятелства, то въ Гимнола на вѣрата е изречено кратко, въ мало дѣла. То е утвърдено и припознато за право и чисто учение на първитѣ два вселенски събори: подирѣшнитѣ събори нищо не притѣрили и не извадили отъ него, а само потвърждавали сичко. Кирилъ Іерусалимскій дѣла: „Както горичното сѣме отъ мало зърно пѣца много стѣркове, тѣй и тѣзи истини на вѣрата (сирѣчь истинитѣ на Гимнола на вѣрата) въ мало дѣла вѣстатъ сичкото познание на благочестіето, което са заключава въ Вѣтъ и Новыя Завѣтъ“. По този начинъ Гимнолтъ на вѣрата може да са нарече съкратение на Свещенното Писание и същностъ на христіанската вѣра. По този Гимнолъ лесно може да са отличи истината отъ лъжата, правата мисль отъ кривата: което е съобразно съ Гимнола на вѣрата, то е право и вѣрно, а което е противно, то е лъжовно и неправо. Заради тѣй, сѣдшатели благочестивыи, ный трѣба да знаймы този Гимнолъ колкото е възможно добрѣ, наизѣстъ; и лесно е сѣкимъ отъ насъ да го изѣдчи наизѣстъ; той са повтаря по нѣколко пѣти въ църковната сѣдѣба, а въ литургіята са пѣе отъ църквата въ ѹслы-